

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΥΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1960

*Ἀγαπητοὶ Ἐταῖροι,
Κυρίες καὶ Κύριοι,*

Πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας πεπραγμένων κατὰ τὸ διαρροῦσαν ἔτος, θὰ φέρωμεν καὶ ἐφέτος, κατ' ἐπικρατήσαν ἀγαθὸν καὶ σεβαστὸν ἔθιμον - εὐλαβῆ τὴν ἀνάμνησιν ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐκλιπόντας κατὰ τὸ 1960 ἑταίρους.

Ἐκ τῶν ξένων ἑταίρων ἀπώλεσεν ἐφέτος ἡ Ἑταιρεία τὸν Γάλλον ἐπίτιμον αὐτῆς ἑταῖρον Λεοπόλδον Dor, ἐνθουσιώδη φιλάρχαιον, ὅστις διὰ τῆς φωτογραφικῆς του δεξιότητιος παρέσχε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους.

Ζωηρὰν ἐπίσης ἠσθιάνθη θλίψιν ἡ Ἑταιρεία καὶ διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐπιτίμου αὐτῆς Συμβούλου, ἐνθέρμου φιλαρχαίου καὶ γενναίου χορηγοῦ τῆς ἀναστηλώσεως τῆς Στοᾶς τοῦ Ἀττάλου John Rockefeller.

Ἄφθονος δυστυχῶς ὑπῆρξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀμητὸς τοῦ θανάτου διὰ τοὺς Ἑλληνας ἑταίρους ἡμῶν. Οὕτως ἐθρήνησεν ἡ Ἑταιρεία τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Ἀμάντου, μεγάλου ἐπιστήμονος καὶ ἀληθῶς ἐθνικοῦ ἀνδρός, σώφρονος καὶ

τιμίου Ἑλληνοσ, συγγραφέως δὲ πολυγραφωτάτου, περὶ τὴν Βυζαντινὴν ἰδίαν ἱστορίαν διατρίψαντος καὶ ἀξιόλογον ἐπιδείξαντος δημοσίαν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν.

Ἐθρήνησεν ὡσαύτως ἡ Ἑταιρεία τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ, Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ Συμβούλου αὐτῆς διατελέσαντος Νικολάου Ἐξαρχοπούλου. Ὁ Ἐξαρχόπουλος δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπετέλεσε τὸ ἐπίκεντρον πάσης ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως, εἶναι δὲ ὁ πρῶτος εἰσαγαγὼν τὴν συστηματικὴν παρατήρησιν καὶ τὸ πείραμα εἰς τὴν παρ' ἡμῶν Παιδαγωγικὴν. Συνέγραψε πλείστα ἐπιστημονικὰ παιδαγωγικὰ συγγράμματα καὶ μεγάλους ἐν γένει κατέβαλεν ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς καθόλου παιδείας καὶ τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς.

Δεινὸν ἐπίσης πλῆγμα ὑπέστη κατὰ τὸ 1960 ἡ Ἑταιρεία μας διὰ τοῦ θανάτου καὶ τρίτου ὁμοτίμου Καθηγητοῦ καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ, διατελέσαντος δ' ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν Συμβούλου τῆς Ἑταιρείας μας, ἐπιφανοῦς ἀρχαιολόγου Ἀντωνίου Κεραμόπουλου.

Διατελέσας ἔφορος ἀρχαιοτήτων εἰς πλείονας ἀρχαιολογικὰς περιφερείας, εἰργάσθη ὁ Κεραμόπουλλος λίαν εὐδοκίμως εἰς ἀνασκαφικὰς ἐρεῦνας, συνέγραψε δὲ καὶ πλείστας περισπουδάστους ἀρχαιολογικὰς διατριβὰς καὶ συγγράμματα, τινὰ τῶν ὁποίων, — ἐν οἷς καὶ τὰ Θηβαϊκὰ του —, ἐβραβεύθησαν ὑπὸ ἐγκριτῶν ξένων ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐκαλλιέργησεν ὁ Κεραμόπουλλος καὶ τὴν ἱστορικὴν ἐπιστήμην ἀκόμη δὲ καὶ τὴν ἐθνογραφικὴν ἔρευναν, ἣν ἔθεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Μεγάλῃ πράγματι ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν διαφώτισιν ἰθυνόντων κύκλων περὶ τῶν βαλκανικῶν θεμάτων Ἀπέριττος, εὐπροσῆγορος, πρῶθυμος ὑποστηρικτῆς παντὸς προσφεύγοντος εἰς τὰ φῶτά του ἐπιστήμονος ἀλλὰ καὶ δεινὸς μαχητῆς καὶ θαρραλέος ὑποστηρικτῆς τῶν ἀπόψεών του, ἐκέρδησεν ὁ Κεραμόπουλλος πολλῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν.

Ζωηρὰν ἐπίσης θλίψιν ἤσθάνθη ἡ Ἑταιρεία καὶ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐταίρων αὐτῆς Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου

Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος Γαλανοῦ καὶ τῆς Θεσσαλονίκης Πέτρου Βάλληνδα, τοῦ δικηγόρου Στυλιανοῦ Τεγοπούλου καὶ τέλος τοῦ Ἀλεξάνδρου Δέγλερη, πάντων μετὰ πολλῆς στοργῆς παρακολουθησάντων τὸ ἔργον ἡμῶν.

Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐκλιπόντων ἐξέλεξε τὸ ἡμέτερον Συμβούλιον τοὺς ἐξῆς νέους τακτικοὺς ἐταίρους: τὸν Γ. Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κ. Θεόδωρον Μερτικόπουλον, τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δημ. Κιουσόπουλον, τὸν φιλόστορα στρατηγὸν κ. Σέργιον Γυαλίστραν, τὸν ἔγκριτον πολιτευτὴν κ. Ἀλέξανδρον Μυλωνᾶν, τὸν Καθηγητὴν κ. Γεώργιον Τενεκίδην, τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Ἰ. Βασιλείου καὶ τὴν ἐπιμελήτριαν ἀρχαιοτήτων Δδα Καραμανώλη.

Ἄς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρείας, τὸ ὁποῖον ἐφέτος ὑπῆρξε γονιμώτατον.

Ἔπεται ἡ έκθεσις περὶ τῆς ὁποίας βλ. τὸ Ἔργον τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1960.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1960 ἀντάξιον τῆς ἱστορίας της καὶ εὐοίωνον διὰ τὴν συνέχειαν αὐτῆς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ